

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1504/2016
07.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Милићевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Милоша Милићевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 12/16 од 25.03.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 939/16 од 17.08.2016. године, у седници већа одржаној 07.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног Милоша Милићевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 12/16 од 25.03.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 939/16 од 17.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 12/16 од 25.03.2016. године окривљени Милош Милићевић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од четири године, па је утврђено да се окривљеном време проведено у притвору, које му се рачуна од 10.12.2015. године урачунава у изречену казну затвора.

Истом пресудом окривљеном је трајно одузета опојна дрога, на основу члана 246. став 7. КЗ, као у изреци пресуде, те му је на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, као у изреци пресуде а на основу члана 264. став 4. ЗКП ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка који су пали на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 939/16 од 17.08.2016. године одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и окривљеног Милоша Милићевића, па је првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, окривљени Милош Милићевић поднео је захтев за заштиту законитости, лично, због „погрешно примењеног

законског права у односу на врсту и третирање кривичног дела, те битне повреде одредаба кривичног поступка“, уз предлог Врховном касационом суду да о поднетом захтеву одлучи у његову корист.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом Законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби, јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени Милош Милићевић, захтев за заштиту законитости поднео лично, на шта по Законнику о кривичном поступку нема овлашћење, Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен, те га је одбацио.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић